

Lidé do Krkonošského národního parku jezdí zejména za turistikou, čerstvým vzduchem a přírodou. Ta může přežít 6 milionů návštěvníků ročně jen tehdy, pokud budou dodržovat následující pravidla. Jsou v podstatě stejná, jako když navštívíme nějakého kamaráda u něj doma. V Krkonoších je naším hostitelem příroda a my jsme dočasní hosté.

- Jásejte potichu. Zdejší zvířena Vám stejně nerozumí a dalším návštěvníkům může příjemné pocity navozovat ticho.
- Váš pobíhající čtyřnohý miláček může obtěžovat volně žijící živočichy a ostatní návštěvníky. Raději ho nechte na vodítku.
- Rozkvetlá horská květena by měla být jen potěchou Vašich očí. Dař se jí tady, nikoli na Vašich zahrádkách.
- Chcete-li se občerstvit, odnese v batohu zpět vše, co po Vašem posilnění zbude.
- Krkonoše jsou domovem vzácných rostlin a živočichů, kterých si ani nemusíte všimnout. Nejlépe je ochráníte, když zůstanete na značených turistických cestách.

Děkujeme a přejeeme příjemný pobyt!

CESTA HORSKÝCH DĚLNÍKŮ

Vydala Správa Krkonošského národního parku v roce 2015

Text: Michaela Dědková

Foto: Radek Drahný, Jana Feistauerová, Simona Macháčková
Grafická úprava: © 2123design s.r.o.

© 2015, Správa Krkonošského národního parku,
Dobrovského 3, 543 01 Vrchlabí

Vytištěno na recyklovaném papíře.

ISBN: 978-80-87706-78-7

CESTA HORSKÝCH DĚLNÍKŮ

*Hořejší Herlíkovice • Rovinka •
Volský důl • Hořejší Herlíkovice*

SPRÁVA KRKONOŠSKÉHO NÁRODNÍHO PARKU

www.krnap.cz

1. Evangelický kostel na Strážném • 2. Historický seník a zvonice •
3. Krkonošská roubenka • 4. Labská soutěska • 5. Bývalá škola Čerstvá Voda • 6. Kříž u Krahulčího potoka • 7. Prameniště Dumlichův důl

602 448 338 nebo **1210**
(+48) 985 nebo **601 100 300**
HORSKÁ SLUŽBA (CZ) / GOPR (PL)

CESTA HORSKÝCH DĚLNÍKŮ

▪ HOŘEJŠÍ
HERLÍKOVICE
▪ ROVINKA
▪ VOLSKÝ DŮL
▪ HOŘEJŠÍ
HERLÍKOVICE

Zřícenina hájovny

Nedaleko prameniště Dumlichův Důl potkáte v ohybu cesty rozbořené stavení, ze kterého zbylo už jen kamenné zdívo. Dříve to bývala hájovna a patřila k budní enklávě Andělská Hora. Tento kdysi malebný kout Krkonoš postihl podobný osud jako některá další lidská sídla, která zůstala po druhé světové válce opuštěná. Kdysi obhospodařované louky pomalu zarostly lesem. Zbyly jen některé boudy – dnes rekreační objekty. Zříceninu hájovny dodnes hlídá starý javor, kdysi její domovní strom, který tu vysadili její obyvatelé.

Dumlichův důl

Prameniště po téměř osmdesát let zásobovalo pitnou vodou obyvatele Vrchlabí. V roce 1889 tu byl zřízen gravitační vodovod se systémem sběrných míst. Největší z betonových staveb, které na cestě rekonstruovanou kamennou cestou uvidíte, je vodní zámek tvořený kruhovou místností o průměru 10 metrů zakrytou kupolí shromažďující vodu z pramenů. Za hodinu jím proteče 54 kubíků vody, která se následně smísí s vodou z Labe a upraví k použití v domácnostech. Samotné prameny by spotřebu vody ve Vrchlabí už nepokryly.

Zvonička a seník

Zvonice a zvoničky sloužily horalům k rychlé komunikaci na delší vzdálenosti. Kam člověk nedokřičí, zvon dozvoní, a tak se v cibulovitých báních dřevěných zvoniček rozezněl při každé živelní události. Zvonění ohlašovalo požár, sněhovou bouři a událost ze všech nejhorší – čas, kdy je třeba vydat se do školy. Zatímco zdejší zvonička je původní, seník vedle ní tu našel azyl, když na jeho místě vyrostlo sídliště Bedřichov. Řemeslníci jej rozložili na kusy, které označili, a pak o pět kilometrů dále zase složili.

Studené koleno

V létě odsud uslyšíte automobilový provoz, jako by byl na dosah ruky, v zimě auta jedoucí na Špindlerův Mlýn i průzory mezi neolistěnými stromy uvidíte. Stojíte na cestě vedoucí po nejstrmějším úbočí Labské soutěsky, ve Studeném kolenu. Svah pod vámi má sklon místy až 52° a je doslova provrtaný chodbami po někdejší důlní těžbě. Člověkem vytvořené dutiny ve skále hojně využívají netopýři, kteří zde přecházejí zimu. Herlíkovicke stoly jsou jedním z největších netopýřích zimovišť v Krkonoších.

Secesní kostel

Bílý kostelík v Hořešších Herlíkovicích stojí už od roku 1904. Je to pravděpodobně nejvýše položená protestantská modlitebna v České republice. Důvodem pro výstavbu kostela byla početná evangelická komunita, která tu vznikla v rámci hnutí Pryč od Říma, propagujícího luteránství jako pravou německou církev. Po odsunu německého obyvatelstva se farností ujala Českobratrská církev evangelická, která ji spravuje dodnes. Kostel je přístupný pouze při bohoslužbách během významných křesťanských svátků.

Cesta dělníků za prací

Každý den, v létě i v zimě, se okolo čtvrté hodiny ráno vydával z Klínových Bud patnáctičlenný zástup mužů, kteří nejkratší cestou mířili do vrchlabské textilky za prací. Po cestě se k nim připojovali další horalé z okolních bud. V Horních Herlíkovicích už průvod tvořila padesátka rozsvícených luceren, protože alespoň část cesty museli vždy ujít potmě. Ke dvanácti pracovním hodinám se dělníkům přičítalo ještě přibližně pět hodin pochodu. Cestu terénem si zčásti usnadňovali výstavbou kamenných chodníků.

